

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- Zrušil rozhodnutie Dvora audítorov, prijaté v rámci povyšovania v roku 2003, o nepovýšení žalobcu do triedy prekladateľ-revizor (v roku 2003: LA5)

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že v rámci predmetného povyšovania žalovaný uskutočnil porovnávacie zhodnotenie kandidátov bez toho, aby vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré môžu byť určujúce pre rozhodnutie, postupoval bez snahy o nestrannosť, v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania, neberúc do úvahy záujmy služby a vychádzajúc z neporovnateľných zdrojov informácií, ktoré údajne pochádzajú od jediného revízora, ktorého profesionálne schopnosti žalobca spochybňuje.

Žaloba podaná dňa 17. septembra 2004: J. proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-379/04)

(2004/C 284/53)

(Jazyk konania: taliančina)

J., v zastúpení: Carlo Forte, advokát, podala dňa 17. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním zo dňa 10. júna 2004, ktorým sa zamietajú námietky žalobkyne proti dvom rozhodnutiam tohto orgánu, a to rozhodnutiu z 31. októbra 2003 o nepriznaní príspevku na expatriáciu a príspevku na usídlenie žalobkyne a rozhodnutiu z 10. decembra 2003 o vyžadovaní vrátenia súm prijatých v tejto súvislosti, pretože článok 4 ods. 1 písm. a) druhá veta druhej zarážky prílohy VII, článok 5 ods. 1 prílohy VII a článok 85 Služobného poriadku úradníkov Európskych spoločenstiev sa nepovažovali za uplatniteľné;
- zrušil vyššie uvedené rozhodnutia prijaté orgánom povereným menovaním dňa 31. októbra 2003 a 10. decembra 2003;
- uložil všetky opatrenia spôsobilé navrátiť žalobkyne jej práva, vrátane zaplatenia úrokov z omeškania;

- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobkyňa, ktorá bola pred prijatím ponuky miesta dočasného zamestnanca Komisie na jej Generálnom riaditeľstve výskumu zamestnaná ako výskumníčka v bruselskom sídle Consiglio Nazionale di Ricerca (národná rada výskumu) (CNR), napáda skutočnosť, že Komisia jej nepriznala nárok na príspevok na expatriáciu a príspevok na usídlenie.

Postoj žalobkyne vychádza z analýzy tézy, podľa ktorej CNR nemožno zaradiť do systému verejnej správy a musí byť vylúčená z dosahu činnosti talianskeho štátu, keďže nevykonáva jeho vôľu a nereprezentuje jeho priame záujmy.

Žalobkyňa na podporu svojich tvrdení úvodom namieta nesprávne uplatnenie článku 4 ods. 1 písm. a) druhej zarážky prílohy VII a článku 5 ods. 1 prílohy VII Služobného poriadku, pričom argumentuje tým, že bola v postavení úradníka talianskeho štátu a preto sa jej mali priznať zamietnuté príspevky. Belgické ministerstvo zahraničných vecí údajne uznalo toto postavenie žalobkyne tým, že jej vydalo „Carte d'identité spéciale“ s poznámkou „Fonctionnaire italienne en mission officielle en Belgique“.

V tejto súvislosti je vhodné upresniť, že CNR vystupuje ako verejnoprávna právnická osoba, ktorej štátny predpis zveruje oblasť právomocí (odvođených od centrálnej moci), materiálne prostriedky a organizačnú štruktúru, ktorá sa skladá práve z úradníkov vykonávajúcich verejnú službu a z pravidiel, ktoré sa na nich vzťahujú.

Žalobkyňa tiež namieta porušenie článku 85 Služobného poriadku v súvislosti s jej osobou.

Žaloba podaná dňa 20. septembra 2004: Gregorio Valero Jordana proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-385/04)

(2004/C 284/54)

(Jazyk konania: francúzština)

Gregorio Valero Jordana, bytom v Bruseli, v zastúpení: Massimo Merola a Isabelle van Schendel, advokáti, podal 20. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil rozhodnutie generálneho riaditeľa právneho servisu, ktorým mu prideliuje jediný prednostný bod pre účely povýšenia za rok 2003, ako to vyplýva z informačného systému Sysper 2;
- zrušil rozhodnutie orgánu povereného menovaním, ktorým mu prideliuje celkovo 20 bodov v súvislosti hodnoteným obdobím 2003, ako to vyplýva z informačného systému Sysper 2; zoznam zásluh úradníkov v platovej triede A5 za hodnotené obdobie 2003 zostavený výborom pre povýšenie a uverejnený v Úradných informáciách č. 69-2003 z 13. novembra 2003; zoznam úradníkov povýšených do platovej triedy A4 v súvislosti s hodnoteným obdobím za rok 2003, uverejnený v Úradných informáciách č. 73-2003 z 27. novembra 2003; a rozhodnutie nezapísať jeho meno do uvedených zoznamov;
- zaviazal Komisiu Európskych spoločenstiev na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca v tejto veci namieta pridelenie jediného prednostného bodu v súvislosti s hodnoteným obdobím 2003 a v tejto súvislosti tiež skutočnosť, že orgán poverený menovaním odmietol jeho povýšenie do platovej triedy A4 v súvislosti s tým istým obdobím.

Na podporu svojich požiadaviek žalobca predovšetkým uvádza, že článok 45 Služobného poriadku vyžaduje, aby zásluhy boli určujúcim kritériom pre pridelenie prednostných bodov generálneho riaditeľstva a pre povýšenie. V uvedenom spochybňovanom systéme sa však povýšenia určujú na základe pridelenia prednostných bodov na návrh každého generálneho riaditeľa alebo výboru pre povýšenie, bez porovnania zásluh všetkých úradníkov, u ktorých povýšenie prichádza do úvahy v rámci jednotlivých platových tried. Dôsledkom je, že články 6, 8 a 10 rozhodnutia Komisie z 26. apríla 2002 o všeobecných vykonávacích ustanoveniach článku 45 Služobného poriadku sú v rozpore s článkom 45 Služobného poriadku. Navyše tým, že každé generálne riaditeľstvo dostane rovnakú kvótu bodov na úradníka, tieto pravidlá znemožňujú orgánu poverenému menovaním urobiť takéto porovnanie.

Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že napadnuté rozhodnutia sú výsledkom kritérií, ktoré zaviedol právny servis pri pridelení prednostných bodov a na základe ktorých sa tieto body prideliujú prednostne služobne najstarším úradníkom v rámci platovej triedy nezávisle od ich zásluh. Tento prístup je založený na zneužití moci, pretože smeruje k dosiahnutiu povýšenia väčšieho množstva a k príprave povyšovania na roky dopredu, čím sa líši od účelu stanoveného v Služobnom poriadku, ktorým je odmeňovať zásluhy.

Žalobca sa ďalej dovoľáva dvoch chýb v postupe, keďže rozhodnutie o pridelení uvedených prednostných bodov bolo urobené bez návrhu riaditeľstva právneho servisu a pri porušení povinnosti odôvodnenia.

Žalobca sa tiež dovoľáva porušenia zásady oprávnenosti na služobný postup a protiprávnosti článkov 9, 12 ods. 3 a článku 13 všeobecných vykonávacích ustanovení článku 45 Služobného poriadku.

Žaloba podaná dňa 27. septembra 2004: Eridania Sadam S.p.A. a iní proti Komisii Európskych spoločenstiev

(Vec T-386/04)

(2004/C 284/55)

(Jazyk konania: taliančina)

Eridania Sadam S.p.A. a iní, zastúpení: Gualtiero Pittalis, Ivano Vigliotti, Gian Michele Roberti, Paolo Ziotti a Alessandra Franchi, podali 27. septembra 2004 na Súd prvého stupňa Európskych spoločenstiev žalobu proti Komisii Európskych spoločenstiev.

Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zrušil článok 1 písmeno d) nariadenia Komisie (ES) č. 1216/2004 z 30. júna 2004, ktorým sa stanovujú odvodené intervenčné ceny pre biely cukor na hospodársky rok 2004/2005 pre celú oblasť Talianska
- subsidiárne vyhlásil, v súlade s článkom 241 ES, že článok 2 nariadenia Rady č. 1260/2001 o spoločnej organizácii trhov v sektore cukru nie je v súlade s právom a je neuplatniteľný, keďže neumožňuje Komisii vziať do úvahy existenciu dovozu s nulovým clom a dovozu neobmedzeného kvótami s cieľom stanovenia odvodenej intervenčnej ceny
- zaviazal Komisii Európskych spoločenstiev nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Obchodné spoločnosti Eridania Sadam S.p.A., Italia Zuccheri S.p.A., Zuccherificio del Molise S.p.A, Cooperativa Produttori Bieticoli a r.l. (CO.PRO.B) a Società Fondiaria Romagnola S.p.A. (SFIR) na základe článku 230 štvrtý odsek ES napádajú nariadenie Komisie č. 1216/2004 z 30. júna 2004 ktorým sa stanovujú odvodené intervenčné ceny pre biely cukor na hospodársky rok 2004/2005 pre celú oblasť Talianska (*).

Žalobcovia uvádzajú nasledujúce dôvody o ktoré opierajú svoje žaloby.

Po prvé žalobcovia uvádzajú, že napadnuté nariadenie je v rozpore, z rôznych pohľadov, so základnou právnou úpravou stanovenou Radou v nariadení (ES) č. 1260/2001 z 19. júna 2001. Obzvlášť tvrdia, že napadnuté rozhodnutie posudzuje nesprávne Taliansko ako „deficitnú oblasť“, čo sa týka zásobovania cukrom, a v dôsledku toho naň uplatňuje režim odvodených cien (uvedená „regionalizácia“).